

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **Mgr. M. M.**, proti žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **ČEPS, a.s.**, se sídlem Elektrárenská 774/2, Praha 10, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 7. 2025, č. j. 39 A 7/2025 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Osoba zúčastněná na řízení podala žádost ve smyslu § 24 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve spojení se zákonem č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, o vyvlastnění pozemku za účelem stavby přenosové soustavy (štrpění umístění stavby přenosové elektrizační soustavy „V432/429 - ZDVOJENÍ VEDENÍ“ mezi transformovnami Kočín a Přestice). Tomuto návrhu žalovaný vyhověl rozhodnutím ze dne 20. 1. 2025, č. j. DESU/031/001014/25. Výrokem I. tohoto rozhodnutí omezil vlastnické právo žalobce zřízením věcného břemene ve prospěch osoby zúčastněné na řízení na pozemku parc. č. XA (k. ú. V.), výrokem II. pak rozhodl o náhradě za vyvlastnění.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni, který ji postoupil příslušnému Krajskému soudu v Ostravě. Ten v záhlaví označeným rozsudkem jednak vyloučil řízení o žalobě proti výroku o náhradě proti vyvlastnění

k samostatnému projednání (výrok I. rozsudku) a ve zbytku žalobu zamítl (výrok II. rozsudku).

[3] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) blanketní kasační stížností co do výroku II. Mimo jiné požádal o poskytnutí přiměřené lhůty k zajištění právního zastoupení a doplnění odůvodnění kasační stížnosti.

[4] Žalovaný v reakci na podanou kasační stížnost soudu mimo jiné sdělil, že dané správní řízení bylo vedeno v režimu zákona o urychlení výstavby, který v § 2 odst. 8 stanoví zvláštní procesní postup pro odstranění vad žalob a kasačních stížností (soud k odstranění vad po lhůtě stanovené pro jejich podání nepřihlíží a k odstranění nedostatků nevyzývá).

II.

[5] Nejvyšší správní soud se v dané věci nejen s ohledem na vyjádření žalovaného musel v prvé řadě zabývat tím, zda má kasační stížnost všechny zákonné náležitosti. Mezi ty řadí § 106 odst. 1 s. ř. s. mimo jiné uvedení toho, z jakých důvodů rozhodnutí krajského soudu stěžovatel napadá (z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána, a takto uvedený důvod i blíže skutkově a právně konkretizovat). K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát NSS například v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, v němž mj. uvedl: „Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze dle ustálené judikatury plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti.

[6] Kasační stížnost stěžovatele však náležitosti ve smyslu § 106 s. ř. s. nesplňuje, neboť v ní stěžovatel neuvedl žádná tvrzení, která by bylo možno považovat za kasační námítky. Ostatně sám stěžovatel označuje kasační stížnost za blanketní (a požádal o poskytnutí lhůty pro její doplnění).

[7] Obecně je možné odůvodnění kasační stížnosti doplnit, k čemuž Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzve podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Nyní projednávaná věc se však týká vyvlastnění pozemku za účelem stavby přenosové soustavy. Ty spadají pod režim zákona o urychlení výstavby [konkrétně jeho § 1 odst. 4 písm. a)]. Žalovaný proto při rozhodnutí o vyvlastnění postupoval podle energetického zákona právě ve spojení se zákonem o urychlení výstavby. To plyne jak z rozhodnutí žalovaného i krajského soudu, tak především z uvědomění žalobce o zahájení vyvlastňovacího řízení (ze dne 24. 10. 2024), které je součástí správního spisu (k tomu viz poučovací povinnost správního orgánu dle § 2 odst. 1 zákona o urychlení výstavby).

[8] Zákon o urychlení výstavby v § 2 odst. 8 (ve znění účinném od 1. 1. 2024) obsahuje speciální procesní úpravu, podle které *k odstranění vad námitek, odvolání a rozkladu podaných po lhůtě stanovené pro jejich podání právním předpisem, podle kterého se podávají, se nepřihlíží. To platí i pro žaloby proti rozhodnutím vydaným v řízeních podle věty první i pro opravné prostředky proti rozhodnutím o těchto žalobách. Správní orgán a soud k odstranění nedostatků podání nevyzývá.* Toto ustanovení se před obecnou úpravou s. ř. s. uplatní

pokračování

přednostně, přičemž je třeba je vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti (viz usnesení NSS ze dne 26. 6. 2024, č. j. 8 As 96/2024-96, bod 23; srov. též usnesení NSS ze dne 8. 10. 2025, č. j. 8 As 149/2025-18).

[9] V projednávané věci je zřejmé, že kasační stížnost podaná stěžovatelem k Nejvyššímu správnímu soudu žádné důvody neobsahuje. Stěžovateli byl napadený rozsudek doručen dne 10. 9. 2025. Kasační stížnost podal stěžovatel ke Krajskému soudu v Ostravě dne 22. 9. 2025, tedy ve dvoutýdenní zákonné lhůtě (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). V této lhůtě (ani po jejím uplynutí) však nebyla kasační stížnost doplněna, byť i krajský soud výslovně v poučení napadeného rozsudku uvedl, že „*k odstranění vad kasační stížnosti učiněnému po lhůtě pro podání kasační stížnosti se nepřihlíží. Soud k odstranění nedostatků kasační stížnosti nevyzývá.*“

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že § 2 odst. 8 zákona o urychlení výstavby představuje speciální úpravu vůči § 106 odst. 3 s. ř. s. Pokud kasační stížnost (ve věcech týkajících se přezkumu rozhodnutí vydaných v režimu zmíněného zákona) nemá všechny náležitosti (v tomto případě konkrétně chybějící důvody kasační stížnosti), k odstranění shledaných vad stěžovatele nevyzývá. I kdyby stěžovatel (po obstarání právního zastoupení, o němž se zmiňuje) následně vady kasační stížnosti po uplynutí lhůty k jejímu podání odstranil, soud k nim nemůže přihlížet (viz shora již označené usnesení č. j. 8 As 96/2024-96, bod 25).

III.

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti ve lhůtě pro její podání neuplatnil žádné důvody, a kasační stížnost tak nesplňuje náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost pro její neodstranitelnou vadu odmítl (§ 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.)

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Osobě zúčastněné na řízení pak soud neuložil žádnou povinnost, v důsledku čehož by jí právo na náhradu nákladů řízení mohlo svědčit (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu